

KINH THIÊM PHẨM DIỆU PHÁP LIÊN HOA QUYỂN 6

Phẩm 17: TÙY HỖ CÔNG ĐỨC

Bấy giờ Đại Bồ-tát Di-lặc bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Nếu thiện nam, thiện nữ nào nghe kinh Pháp Hoa này mà tùy hỷ thì được bao nhiêu công đức?

Rồi nói kệ rằng:

*Sau khi Phật diệt độ
Người nào nghe kinh này
Nếu sinh tâm tùy hỷ
Được bao nhiêu công đức?*

Khi ấy, Phật bảo Đại Bồ-tát Di-lặc:

–Này A-dật-đa! Sau khi Như Lai diệt độ, Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di nào và những người có trí khác, hoặc lớn tuổi, trẻ tuổi khi nghe kinh này mà tùy hỷ, từ đạo tràng đi đến nơi khác, hoặc nơi nhà Tăng, hoặc chỗ vắng vẻ, hoặc thành ấp, đường xá, xóm làng, ruộng vườn như điều đã nghe tùy theo khả năng mà nói cho cha mẹ, bà con thân thuộc và bạn bè. Những người này nghe xong mà tùy hỷ nói lại cho người khác, người khác nghe xong tùy hỷ nói lại cho người khác nữa, tuần tự như thế đến người thứ năm mươi.

–Này A-dật-đa! Công đức tùy hỷ của người thứ năm mươi, ta nói ông hãy lắng nghe! Nếu bốn trăm vạn ức a-tăng-kỳ thế giới, có sáu đường chúng sinh trong bốn loài: noãn sinh, thai sinh, thấp sinh, hóa sinh, hoặc có thân hình, không có thân hình, có tướng, không có tướng, chẳng phải có tướng, chẳng phải không có tướng, có loài không chân, hai chân, bốn chân, nhiều chân, có vô số chúng sinh như vậy, nếu có người nào cầu phước tùy theo sự mong muốn đem những vật ưa thích mà cung cấp đến mỗi chúng sinh như vàng bạc, lưu ly, xà cừ, mã não, san hô, hổ phách, các thứ ngọc quý và voi, ngựa, xe

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

cộ, lâu đài, cung điện bằng bảy báu đầy cả cõi Diêm-phù-đề. Vị đại thí chủ bố thí như vậy suốt tám mươi năm và suy nghĩ: “Ta đã cho chúng sinh những thứ họ ưa thích, tùy theo ý muốn, nhưng chúng sinh này đều đã già yếu, tuổi quá tám mươi, tóc bạc da nhăn, mạng sống còn không lâu. Ta nên đem chánh pháp của Phật mà dạy bảo họ.” Vị ấy liền tập hợp chúng sinh này lại để diễn thuyết chánh pháp, chỉ dạy làm cho lợi ích, vui mừng, đồng thời mọi người đều được đạo quả Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán, dứt trừ tất cả các lậu hoặc đối với các thiên định sâu xa đều được tự tại, đủ tám giải thoát. Ý ông nghĩ sao? Công đức của đại thí chủ đó có nhiều không?

Bồ-tát Di-lặc bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Công đức của đại thí chủ ấy có nhiều vô lượng, vô biên, nếu vị thí chủ kia chỉ bố thí cho tất cả chúng sinh những vật ưa thích thì công đức vô lượng huống chi làm cho họ chứng quả A-la-hán.

Phật bảo Bồ-tát Di-lặc:

–Ta nói rõ cho ông. Như có người đem tất cả những vật ưa thích bố thí cho chúng sinh ở trong sáu nẻo nhiều đến bốn trăm vạn ức a-tăng-kỳ thế giới khiến cho họ được quả A-la-hán thì công đức của người đó không bằng công đức tùy hỷ của người thứ năm mươi chỉ nghe một bài kệ trong kinh Pháp Hoa, không bằng một phần trăm, một phần ngàn, một phần trăm ngàn, một phần trăm ngàn vạn ức cho đến dùng tính toán ví dụ không thể biết được.

Này A-dật-đa! Công đức do tùy hỷ tuần tự đến người thứ năm mươi nghe kinh Pháp Hoa đã vô lượng, vô biên, vô số như vậy, huống chi là người đầu tiên trong hội chúng mà tùy hỷ thì phước ấy còn hơn vô lượng, vô biên, vô số, không thể so sánh được.

Này A-dật-đa! Người nào vì kinh này mà đến Tăng phường hoặc ngôi, đứng, nghe và lãnh hội chỉ trong chốc lát, nhờ công đức này sinh vào nơi khác, được voi, ngựa, xe cộ, kiệu, cáng, châu báu rất hảo hạng và ở cung trời.

Người nào ngồi ở trong chỗ giảng pháp sau có người đến lại khuyến khích họ ngồi nghe hoặc chia chỗ ngồi cho họ thì công đức của người đó thân sau được ngồi chỗ trời Đế Thích hoặc ở chỗ Phạm vương hoặc chỗ Chuyển luân thánh vương.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Này A-dật-đa! Người nào nói với người khác: “Có kinh Pháp Hoa nên cùng nhau đến nghe.” Nghe lời nói họ đến nghe trong chốc lát. Công đức của người đó qua thân sau cùng được sinh một chỗ với Bồ-tát Đà-la-ni, có trí tuệ thông minh, trăm ngàn vạn kiếp đều không bị câm ngọng, hơi miệng không hôi, lưỡi không bệnh hoạn, miệng không bị bệnh, răng không đen, không vàng, không thưa, không thiếu rụng, không lệch, không cong, môi không thừa ra, không ngấn vào, không thô rít, không nứt ghẻ, không khiếm khuyết, không cong vẹo, không dày, không lớn, không thâm đen, không có những tướng xấu. Mũi chẳng bị xẹp, chẳng bị cong gãy, sắc mặt chẳng đen, chẳng ốm dài, chẳng gãy, không có tất cả các tướng xấu, môi, lưỡi, răng, nướu tất cả đều đẹp đẽ, mũi thon cao thẳng, khuôn mặt tròn trịa, lông mày dài, cong, trán rộng bằng phẳng, tướng người đầy đủ, đời đời sinh ở đâu đều được gặp Phật, nghe pháp tin nhận lời dạy.

Này A-dật-đa! Ông hãy xem khuyên một người đến nghe kinh mà công đức lớn như vậy huống chi là nhất tâm lắng nghe, nói, đọc tụng ở trong đại chúng vì người phân biệt đúng như lời dạy mà tu hành.

Khi đó, để nói lại nghĩa trên Đức Thế Tôn nói kệ:

*Có người trong chúng hội
Nghe được kinh điển này,
Dầu chỉ một bài kệ
Tùy hỷ dạy người khác,
Tuần tự dạy cho nhau
Đến người thứ năm mươi,
Người cuối cùng được phước
Ta sẽ nói rõ ra.
Như có đại thí chủ
Cung cấp vô lượng chúng,
Trải qua tám mươi năm
Tùy ý muốn người xin,
Thấy tướng họ già nua
Tóc bạc và da nhăn,
Răng rụng, thân khô gầy
Nghĩ họ sống không lâu*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ta nên dạy bảo họ
Khiến được chứng quả đạo.
Liên dùng phương tiện nói
Pháp Niết-bàn chân thật,
Đời sống không bền chắc
Như bọt, bóng, sóng, nắng.
Các ông đều nên biết
Mau sinh lòng nhàm chán
Những người nghe pháp này
Đều chứng quả La-hán
Đầy đủ sáu thần thông
Ba minh, tám giải thoát,
Người năm mươi cuối cùng
Nghe một kệ tùy hỷ
Phước người này hơn kia
Không thể ví dụ được.
Tuần tự nghe như thế
Phước ấy đã vô lượng
Huống nữa trong pháp hội
Người ban đầu nghe pháp,
Nếu khuyên được một người
Nghe được kinh Pháp Hoa,
Nói kinh này nhiệm mầu
Ngàn vạn kiếp khó gặp
Liên vâng lời đến nghe
Dầu chỉ trong chốc lát
Phước báo của người ấy
Ta sẽ nói rõ ra.
Đời đời miệng không bệnh
Răng không thưa vàng, đen,
Môi không dày bị khuyết
Không có các tướng xấu,
Lưỡi không khô, đen, ngắn
Mũi cao, thon và thẳng
Trán rộng và bằng phẳng,

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mắt, mặt đều xinh đẹp
Người thấy đều ưa thích
Miệng nói ra không hôi,
Miệng thường tỏa mùi thơm
Hương của hoa Ưu-bát
Nếu đến nơi nhà Tăng
Muốn nghe kinh Pháp Hoa
Chốc lát nghe tùy hỷ,
Phước đức của người ấy
Sau sinh trong trời, người
Được voi, ngựa, xe tốt
Kiệu, cang bằng châu báu
Cùng ở cung điện trời.
Nếu ở nơi giảng pháp
Khuyên người ngồi nghe kinh,
Nhân vì phước này được
Tòa Thích, Phạm, Chuyển luân
Hướng chi nhất tâm nghe
Giải thích ý nghĩa kinh,
Đúng như pháp tu hành
Phước đức không lường được.

M